

ת"פ 37210/11/15 - מדינת ישראל נגד אחמד חפש, שפיק חופש, הנאשמים

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 37210-11-15 מדינת ישראל נ' חפש ואח'

בפני : כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
1. אחמד חפש
2. שפיק חופש (עציר) - הנאשמים

גזר דין בעניינו של הנאשם 1

רקע

הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו בכתב האישום, בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ושימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.11.15 בשעה 08:23 או בסמוך לכך, בבית אבות "רקנטי" ברחוב אינשטיין 23 בפתח תקווה שהו הנאשמים שלא כדין.

כשבועיים עובר למועד האמור, הגיעו הנאשמים למקום, ביקשו לעבוד והזדהו בפני האחות הראשית במקום באמצעות תעודות זהות מזויפות. הנאשם הזדהה בשם מוחמד טאהא מנצרת עילית.

במעשיו האמורים, התייצב הנאשם בכזב כאיש אחר בכוונה להונות וכן השתמש במסמך מזויף ביוזעין.

ביום 15.11.16 נגזר דינו של הנאשם 2 והושתו עליו חודשיים מאסר בפועל ועונשי מאסר על תנאי.

ראיות הנאשם לעונש

1. הוגש היתר כניסה לישראל (**נ/1**) על שם הנאשם לתקופה 17.11.15 עד 16.12.15 והדברים אושרו על ידי ב"כ המאשימה בתגובתה הכתובה מיום 30.7.17.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

2. **ב"כ המאשימה** טענה, כי הערך החברתי הנפגע מהעבירות בהן הורשע הנאשם הינן זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה והפגיעה בביטחון המדינה ואזרחיה הנובעת מההתחמקות מעיניהן הבוחנות של רשויות המדינה.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק לה נלוות עבירות נוספות הוא בין 3 ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

עוד טענה, כי העבירות שביצע הנאשם מעידות על תכנון מוקדם.

לקולא שקלו את היותו של הנאשם נעדר הרשעות קודמות, לקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי ועל כן עתרה להשית עליו מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם לצד מאסר מותנה וקנס.

כמו כן, ציינה כי באשר להיתר הכניסה לישראל שסומן נ/1, לא ראתה את המקור ואינה יודעת אם זה מסמך המקור. בנוסף, טענה כי בעניינו של נאשם 2 עתרה המאשימה למתחם ענישה זהה ובית המשפט השית עליו מאסר בפועל למשך חודשיים לצד רכיבים נלווים.

אפשרתי לב"כ המאשימה לבחון את האמור בנ/1 ולמסור עמדתה בעניין. ביום 30.7.17 הודיעה ב"כ המאשימה, כי "לנאשם היה היתר כניסה לישראל מיום 17.11.15 עד 16.12.15 לצרכים אישיים".

3. **ב"כ הנאשם** טענה כי מדובר בבחור צעיר, שהינו בגיר- צעיר אשר נכנס לשטחי ישראל לצורכי פרנסה בלבד.

ב"כ הנאשם חלקה על המתחם אליו עתרה ב"כ המאשימה וסברה, כי הלכת אלהרוש יש בה כדי להכיל מקרה זה וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שהינו בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טענה, כי הנאשם היה כבן 20 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי ואין לחובתו אף לא כניסה אחת לישראל. אלמלא העבירות הנוספות הרי שלא היה מוגש כתב אישום לו דובר רק בשל עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק.

ב"כ הנאשם סברה, כי על אף שלא הציגה פסיקה בה בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק עם עבירות נלוות הסתיים ההליך ללא הרשעה, בנסיבות תיק זה יש מקום לבחון טענה זו.

עוד טענה, כי יום לאחר ביצוע העבירה קיבל הנאשם היתר כניסה לישראל למשך חודש ימים (נ/1), ובכך יש להעיד, כי הנאשם עבר את המסננת הביטחונית והוא לא היווה סיכון לביטחון המדינה.

ב"כ הנאשם ציינה, כי כיום הנאשם הנו בעלים של סופרמרקט, מתפרנס בכבוד, התארס עם זוגתו לאחרונה ואין לו שום סיבה לשוב לישראל.

ב"כ הנאשם סברה, כי יש להבחין בין הנאשם 1 לנאשם 2 בעת גזירת העונש וזאת מפאת גילו הצעיר של הנאשם, חלוף הזמן והעובדה שלא נכנס לפני כן לשטחי ישראל, העובדה שפתח עסק ואין לו סיבה כעת לשוב לישראל ואת העובדה, כי נאשם 2 לא התייצב לדיונים וההליכים בעניינו אף הותלו בשל כך.

לאור כל האמור לעיל, עתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם לצד רכיב קנס שיהווה הרתעה משמעותית.

4. **הנאשם** בדברו האחרון ציין, כי נכנס לישראל על מנת לעבוד ולעזור בפרנסת הוריו. עוד ציין, כי הוא

מתגורר עם הוריו ונושא בעול פרנסת המשפחה כולה. אביו מאושפז בבית חולים. הוא הוסיף שהוא בעלים של סופרמרקט, ממנו מתפרנס ולא יצטרך לשוב לישראל לצורכי פרנסה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם **לעקרון ההלימה**, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. **הערך החברתי המוגן** אשר נפגע ממעשי הנאשם הינו הפגיעה בריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה.

בהתחשב בעובדה, כי יום למחרת ביצוע העבירה, 17.11.15 הונפק לנאשם אישור כניסה לישראל הרי שהוא עבר את המסננת הביטחונית ועל כן כניסתו לישראל שלא כחוק מצויה ברף נמוך לעבירות אלה וחומרתם של הדברים היא בהתחזות ושימוש במסמך מזויף על מנת לאפשר את כניסתו ושהייתו בישראל. מאחר שעבירות אלה הן נגזרות של עבירת הכניסה לישראל ונועדו להגשימה ואינן עומדות בפני עצמן או למטרה אחרת אין לומר שאלה מצויות ברף חומרה גבוה.

7. מעיון בפסיקה עולה, כי **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות נלוות, הינם מעונש מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מספר חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים.

בת"פ 49761-03-16 **מדינת ישראל נ' זיאד מטאוע** (07.04.16), הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון כניסה לישראל, כניסה לישראל שלא כחוק והתחזות כאדם אחר בכוונה להונות. הנאשם נעדר עבר פלילי ובית המשפט השית עליו 32 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

בת"פ 42267-10-12 **מדינת ישראל נ' ברקאן ואח'** (30.01.14), הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון. נאשם 1 הורשע בעבירות של סיוע להתחזות כאדם אחר, הסעה ברכב תושב זר וסיוע לניסיון כניסה לישראל, נאשמת 2 הורשעה בעבירות של התחזות כאדם אחר וניסיון כניסה לישראל. הנאשמים נעדרו עבר פלילי. בית המשפט השית על נאשם 1 - מאסר בפועל למשך 7 ימים ומאסר על תנאי. על נאשמת 2 הושת מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

בת"פ 32722-06-13 **מדינת ישראל נ' זמאערה** (10.7.13), הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט גזר על הנאשמים עונש מאסר בפועל למשך 26 ימים, כאשר קבע כי אין הצדקה להחמיר עם הנאשמים בהטלת עונש חמור יותר באופן משמעותי, משהיה מוטל עליהם אילולא הורשעו גם בעבירת ההפרעה.

בת"פ 34819-11-12 **מדינת ישראל נ' אלעמלה** (27.11.12), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של שהייה בישראל שלא כדין ובשימוש במסמך מזויף, הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט קבע, כי כאשר מדובר בכניסה אחת לישראל שלא כדין, המתחמים ובעיני מספר ימי מאסר לבין 5 חודשי מאסר בפועל. כאשר מדובר

עמוד 3

בכניסה לישראל, שאליה נלוו עבירות נוספות שנועדו להקל על העבירה העיקרית, המתחם ייקבע בהתאם לחומרות של העבירה הנלוות. בית המשפט השית על הנאשם 21 ימי מאסר בפועל, חודש מאסר על תנאי והתחייבות בסך 2,000 ₪.

בת"פ 1673-11-15 **מדינת ישראל נ' נופל** (18.2.16), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שמסר לשוטר פרטים של אדם אחר עת נתבקש להזדהות. לנאשם עבר בעבירות סמים. הוא נשוי לישראלית והגיש בקשה לאיחוד משפחות. בית המשפט השית על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪.

בת"פ 43104-06-14 **מדינת ישראל נ' גורביה ואח'** (1.7.14), הנאשם 2 הורשע בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות כאדם אחר במטרה להונות ושימוש במסמך מזויף. הנאשם נעדר עבר פלילי, מבוגר בגילו ובעל משפחה. בית המשפט השית עליו 15 ימי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪.

בת"פ 17004-02-16 **מדינת ישראל נ' מהדאוי** (28.3.16), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שמסר לשוטר כי הוא תושב טייבה עת נתבקש להזדהות. הנאשם נעדר עבר פלילי והיה נתון במעצר 4 ימים. בית המשפט על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪.

8. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** עסקינן במי שביצע את המעשים ביחד עם אחר, לא רק שנכנס לישראל שלא כדן אלא אף הציג מצג שווא ועשה שימוש במסמך מזויף כדי להכשיר את שהייתו הבלתי חוקית בישראל. מנגד, המעשים נעשו כולם על מנת לאפשר את ביצועה של עבירת השהייה הבלתי חוקית ולא למטרות אחרות. כניסתו של הנאשם 1 לישראל הייתה לצרכי פרנסה בלבד והעבירות הנלוות נועדו לסייע בידו להמשיך לעבוד ולא למטרות אחרות.

9. עוד יש לקחת בחשבון, כי יום למחרת ביצוע העבירות הונפק לנאשם היתר כניסה לישראל, זאת בניגוד לנאשם 2.

10. לאור האמור אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר ימי מאסר ועד 7 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

11. בשקלול נסיבות ביצוע העבירה והעובדה, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הרי שיש למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

12. בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות **שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

13. בענייננו הנאשם הודה, נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי.

עמוד 4

14. עוד לקחתי בחשבון את הנסיבות המורכבות שהובילו הנאשם לביצוע העבירות. הנאשם בן 20 בעת ביצוע העבירות שעול פרנסת כל משפחתו הונח על כתפיו. הוא נכנס לישראל לצורכי פרנסה בלבד. כיום, הנאשם ממשיך לשאת בפרנסת המשפחה כולה כשהוא בעלים של סופרמרקט, הוא התארס ועתיד להתחתן.

15. עסקינן בבגיר צעיר כדברי ב"כ הנאשם, אשר מאז ביצוע המעשים עשה כברת דרך וכיום הוא בעליו של עסק חוקי, ממנו הוא מתפרנס בכבוד. אף שמדובר בצעיר שלא ניתן היה לקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו, הרי שניתן לקבוע, כי עסקינן בצעיר ששיקם את חייו, הפנים שאינו יכול לשוב לישראל לצורכי פרנסה ללא אישורים ועל כן הקים עסק והוא נושא בעול פרנסת משפחתו באופן לגיטימי.

16. עוד נתתי דעתי לעובדה, כי העבירה בוצעה ביום 16.11.15 ואילו ביום 17.11.15 כבר ניתן לו היתר כניסה לישראל. כך שמבלי להקל ראש בחומרת מעשיו, מדובר בבחור צעיר שעבר את עיניהן הבוחנות של גורמי הביטחון ואילו המתין היה עולה בידו לקבל היתר כניסה לישראל.

17. בגזירת הדין על בית המשפט ליתן דעתו גם לאחידות הענישה בתיק. על הנאשם 2 הושתו חודשיים מאסר בפועל וב"כ המאשימה הבהירה, כי עתירתה העונשית זהה בעניינם של השניים ועל כן סברה שיש להשית על הנאשם שבפני ענישה דומה לזו שהושתה על הנאשם 2.

אחידות הענישה הינה כלל חשוב אך אינה חזות הכל, וגזירת העונש בתוך מתחם הענישה היא אינדבידואלית ונגזרת מנסיבותיו האישיות ושיקולי שיקומו של כל נאשם ונאשם.

לאחר שבחנתי את הדברים לא שוכנעתי, כי יש לגזור גזירה שווה בעניינו של הנאשם שבפני מהענישה שהושתה על הנאשם 2.

נאשם 1 הינו בחור צעיר, שעשה שינוי בחייו ופתח עסק ולא נראה, כי כעת יהיה לו צורך בכניסה לשטחי ישראל. כמו כן, אני סבורה כי הנסיבות האישיות של הנאשם בעניינו שונות מהנסיבות שהוצגו בפני בית המשפט בעניינו של נאשם 2. נאשם 2 לא התייצב לדיונים בעניינו ודינו נגזר לאחר שההליכים הותלו וחודשו. הנאשם שבפני, בגיר-צעיר, שמסלול חייו מאז ביצוע העבירות מעיד על קיומם של שיקולי שיקום. הקמתו של עסק על ידי הנאשם מעיד, כי הפנים שכניסה לישראל לצורכי פרנסה ללא היתר אינה אפשרות.

ההשלכות של מאסר על הנאשם 1, כעת בחלוף כמעט שנתיים, והנזק שהדבר יגרום לחייו ולעתידו הכלכלי, וכמובן על כל משפחתו התלויה בו, מובילים אותי למסקנה, כי יש לתת משקל בכורה לשיקולי שיקומו.

18. לאחר שנתתי דעתי לכל השיקולים, סברתי כי יש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם כתקופת המאסר שתושט עליו בתיק זה ולהשית עליו רכיב כלכלי משמעותי שיהיה בו לאזן ולהוות ענישה קונקרטיה ומרתיעה עבורו.

סוף דבר

לנוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 5

- א. 3 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 16.11.15 עד 18.11.15.
- ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא יעבור הנאשם עבירות של התחזות ושימוש במסמך מזויף.
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.12.17 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.
- ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מהעבירות בהן הורשע. ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיתחם ההתחייבות יאסר הנאשם למשך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' חשוון תשע"ח, 24 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.